

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján, alulírott Antal Nikoletta az alábbi

alkotmányjogi panaszt,

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a kért PKKB által hozott 6. Szk. 3616/2019/7-es számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Alkotmánybíróság megfelelően azt semmisítse meg.

Kérem hogy a pártfogó Ügyvédi munkadíj viseléséről határozni sziveskedjek.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

A PKKB 6. Szk. 3616/2019/7 számú végzését, mint a fenti bírósági ügy eljárás alá vont személye postai úton személyesen 2019.09.27.-én vettem át.

A PKKB fenti végzése hatályban tartotta a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság - mint első fokon eljáró szabálysértési hatóság – a 01814/1740/2018. számú határozatát, melyben engem gyülekezési joggal való visszaélés miatt 60.000,-HUF pénzbírsággal sújtottak.

A PKKB előtti eljárással, annak jogerős végzésével a jogorvoslati lehetőségeim teljesen kimerítettem.

Felülvizsgálati kérelmet, illetve perújítási kérelmet ez ügyben nem adtam be.

Az alkotmányjogi panaszom benyújtásához, az AB tv. 30.§ 1) bekezdése szerint előírt 60 napos határidő elmulasztására az alábbi igazolási kérelemmel élek.

A jogerős PKKB 6. Szk. 3616/2019./7-es számú végzést 2019.09.27.-én vettem át. Ezzel a végzéssel szemben benyújtandó alkotmányjogi panaszhoz – okiratszerkesztéshez, képviselőhez - kerestem pártfogó ügyvédet, ezért Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatalához fordultam, 2019.10.16.-án személyesen nyújtottam be, az erre irányuló kérelmem. A pártfogó ügyvéd engedélyezésére irányuló kérelmemet a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala, a JSTK/BP/01871-2/2019. számú végzésével a 6. Szk.3616/2019/7-es számon folyamatban lévő eljárásban visszautasította. Ezt a visszautasító végzést 2019.december 05.-én vettem postán kézhez.

Ezt követően a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala elutasító végzését felülvizsgáltatni szerettem volna a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósággal, ezért éltem a fellebbezési jogommal. A Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatalát felkerestem, hogy ehhez a fellebbezésemhez, felülvizsgálati kérelmem benyújtásához és az FKMB előtti eljárásban való képviselőhez biztosítsanak pártfogói ügyvédet számomra.

A Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala a korábbi visszautasító végzését visszavonta, és a 2020. 01.11.-én kelt határozatában a 6. Szk.3616/2019./7-es számú

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 5 2 7 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 MÁRC 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	lu

végzése kapcsán a pártfogó ügyvéd képviselői igénybe vételét engedélyezte. A pártfogó ügyvéd igénybe vételét engedélyező határozatot személyesen a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatalban 2020.01.10.-én vettem át.

Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala a pártfogói ügyvéd igénybe vételét engedélyező határozattal együtt átadott egy kb. 30 pártfogói ügyvédet, és adataikat tartalmazó listát, hogy abból keressék magamnak pártfogói ügyvédet. Mivel pártfogói ügyvédkeresésem sikertelen volt, a Kormányhivatal 2020.02.10.-én rendelte ki nekem Dr. Benke Barnabás ügyvéd urat.

A Dr. Benke Barnabás ügyvéddel rövid határidőn belül 2020.02.28.-án tudtam személyesen egyeztetni, aki közreműködött a kirendelés alapján a beadvány elkészítésében.

A fentiek miatt az Abtv. 30.§ 1) bekezdése szerinti 60 napos benyújtási határidőt ezért nem tudtam betartani, annak elmulasztásában vétlen voltam. A jogvesztő 180 napos határidőt alkotmányjogi panaszommal nem léptem túl.

Az indítványozó érintettsége:

Az Alkotmánybíróság előtti eljárásban az érintettségem bizonyító okiratok:

BRFK 01814/1740/2018. szabs. határozat, melyben a Szabálysértési Hatóság

Antal Nikoletta Henriettát

gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés elkövetése miatt 60.000,-HUF pénzbírsággal sújtotta.

A PKKB 6.Szk.3616/2019/7. számú végzése mely gyülekezési joggal való visszaélés, szabálysértés elkövetése miatt indult szabálysértési eljárásban Antal Nikoletta Henrietta eljárás alá vont személlyel szemben a **BRFK. XIV. Kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság, a 01814/1740/2018.szabs számú határozatát hatályban tartja.**

Az indítvány szövege:

Én Antal Nikoletta Henrietta és társaim 2018.09.18.-án délután a Gytv hatálya alá tartozó, általam bejelentett, és a BRFK által 2018.05.28.-án tudomásul vett- 2018.12.31.-ig- békés rendezvényt tartottunk, a tudomásul vett bejelentés szerinti rendezvényi helyszínünkön, a **Bp. XIV. kerület Paál László úton.**

Ezen a napon 16:40 körüli időben jelezték nekünk a bejelentett rendezvényünkre érkező hogy tőlünk kb. 300 méterre a **Zichy Mihály úton a volt Petőfi Csarnoknál** egy német magáncég környezetkárosítást elkövetve vegetációs időszakon kívül, 25C°-nál melegebb időben, 38 cm törzsmérőnél vastagabb idős fák gyökereit vágja át. A hírrel érkező társunk azt is elmondta, hogy a Petőfi Csarnoknál történő fapusztítás ellen tiltakozásul már 5-6 társunk jelenleg is demonstrál azon a helyszínen. Ekkor mi is elindultunk a kb. 300 méterre a Zichy Mihály útnál lévő fapusztítás helyszínre. Itt magunk is tapasztaltuk, a társunk által a fapusztításról elmondottakat. Ekkor úgy határoztunk, hogy mi is csatlakozunk a már ott folyó demonstrációhoz. A demonstrációnk célja az itt tapasztalt és folyamatban lévő környezetkárosító munkavégzésre történő figyelemfelhívás. A

■ környezetkárosító munkavégzés abbahagyására, és szakszerű munkavégzésére irányuló kérését a munkások figyelmen kívül hagyták, ezért én és kb. 5 társam 17:40 körüli időben felmáshztunk a szakszerűtlen munkát végző német markológépre. A rendőrök megjelenése után hárman maradtunk a munkagépen, akik közül ■ az első felszólításra én pedig a **harmadik felszólításra 17:50-kor hagytam el a szabálytalanul működő munkagépet.** Ekkor ígéretet kaptunk a szabályos munkavégzésre, ezért **17:50-kor a rendezvényt be is fejeztük.**

A rendőrökkel együtt megérkezett a gyülekezési ügyekben kizárólagos hatáskörrel rendelkező BRFK Rendbiztos is ■ rendőr alezredes. A Rendbiztosnak elmondtam, hogy „**spontán demonstrációt tartunk a környezetkárosító munkavégzés ellen, ezt ezért előzetesen nem jelenthettem be a rendőrségen, csak a helyszínen intézkedő rendőrökkel közöltem ezt a tényt**” (01000/147561/2018.id. BRFK. Metró Rendőrség feljelentéséből.). A rendbiztos közölte velem, hogy mások jogainak sérelmével nem járhat a demonstrációnk, ha a 3x-i felszólítás után sem hagyom el a munkagépet, akkor feloszlatják a rendezvényt. A gépen maradók ellen pedig ezután szabálysértési eljárást indíthatnak. Én ezért a 3. felszólításra **17:50-kor elhagytam a gépet.** Ezt követően a munkások is abbahagyták a szabálytalan környezetkárosító tevékenységüket, ezért ekkor mi is befejeztük a demonstrációnkat.

A végig békés rendezvényt nem oszlatták fel.

A fenti tényállást bizonyítja:

- 1) A BRFK Rendészeti Szervek Közrendvédelmi Főosztály Metrórendőrségi Osztály 01000/147561/2018.id. kelt. 2018.09.18. feljelentése.
- 2) Én Antal Nikoletta Henrietta által, 2018.09.18. a rendezvény befejezése után, 17:57-kor, rendőri felszólításra a BRFK funkcionális e-mail címére küldött bejelentésem.
- 3) 2019. 02.05.-én a zuglói rendőrkapitányságnak benyújtott kifogásom.
- 4) Meghatalmazottam ■ 2019.05.21.-én PKKB-nak tett észrevétele.

A fenti dokumentumokból egyértelműen megállapítható, hogy az eredeti, korábban általam bejelentett és a BRFK által tudomásul vett rendezvényünkről mentünk át, egy másik helyszínen kialakult, aktuális eseményre reagáló, a Gytv hatálya alá tartozó spontán rendezvényre, amely végig békés volt, kb. 1 óra hosszú volt.

A szabálysértési eljárás alapját képező rendezvény bejelentést a rendezvény befejezése után 7 perccel 17:57-kor a rendőri felszólításnak eleget téve tettem meg.

Érintettség:

- a) Az ügyben érintettségemet bizonyítják a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság 01814/1740/2018.szabs. határozata, melyben: „Antal Nikoletta Henrietta Gyülekezési joggal visszaélés szabálysértés elkövetése miatt 60.000 (hatvanezer) forint pénzbírsággal sújtja.”
- b) PKKB 6.Szk.3616/2019./7 számú végzése: „Gyülekezési joggal való visszaélés szabálysértés elkövetése miatt indult szabálysértési eljárásban Antal Nikoletta

Henrietta eljárás alá vont személlyel szemben a Budapesti Rendőr-főkapitányág XIV. kerületi Rendőrkapitányság, mint Szabálysértési Hatóság 01814/1740/2018.szabs számú határozatát hatályban tartja.

A fentiekben megpanaszolt ügyben a Gytv hatálya alá tartozó rendezvényen a Gytv hatálya alá tartozó rendezvény részvevőjét – engem- sújtott nagy összegű pénzbírsággal a hatóság. A fenti tényállás alapján nyilvánvaló, hogy az ügyben **alapjogot érintő magatartás került megítélésre, ami a gyülekezési jog keretén belül értékelendő.**

A PKKB ennek ellenére, önkényesen kiemeli a spontán tüntetés értelmezési tartományából ezt az eseményt, majd a rendőri felszólításra, a spontán demonstráció befejezése után (7 perccel) elküldött bejelentésre hivatkozva állapítják meg a gyülekezési joggal való visszaélést. **17:50 után valamennyi tüntető elhagyta a helyszínt.**

Az Alaptörvény szerint az állam elsőrendű kötelezettsége, hogy az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben tartsa és védelmezze **I. cikk (1) bekezdés**, a békés gyülekezéshez való jog pedig mindenkit megillető sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jog (Alaptörvény VIII. cikk). A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (Gytv.) 2. § (3) bekezdés határozza meg azt, hogy milyen feltételek mellett tekinthető békésnek egy rendezvény: „A gyülekezési jog gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével”;

Mind az Alkotmánybíróságnak, mind az Emberi Jogok Európai Bíróságának töretlen gyakorlata szerint a békés demonstrációk a demokratikus véleménynyilvánítás elengedhetetlen eszközei, amelyek a plurális társadalmak békés és demokratikus közéletének virágzásához nélkülözhetetlenek. Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény öre, az Európai Emberi Jogi Bíróság szerint „mindaddig, amíg a tüntetők nem követnek el erőszakos cselekményeket, az állam szerveinek türelmesnek kell lenniük a békés tiltakozásokkal szemben, különben az Egyezmény 11. cikke által garantált gyülekezési jogot megfosztanak minden lényeges tartalmától”; (Oya Ataman v. Turkey, no. 74552/01, 2006. december 5., 42.) Ezzel összhangban állapította meg az Alkotmánybíróság is, hogy „Egy demokratikus társadalom nem választhatja a tiltakozás elnémitásának, szükségtelen és aránytalan korlátozásának útját.” [4/2007. (II. 13.) AB határozat].

A magyar jog alapjogi védelemben részesíti az ún. spontán tüntetéseket is. Az AB a 75/2008. (V.29.) határozatban rámutatott, hogy a közterületen tartandó rendezvényekre vonatkozó bejelentési kötelezettség nem vonatkozik az előzetes szervezés nélküli, spontán gyűlésekre. A Gytv. 6. § ugyanis a közterületen tartandó „rendezvény szervezésének” bejelentését írja elő, és a kötelezettséget a szervezővel szemben fogalmazza meg. A bejelentés tartalmi elemeit felsoroló 7. § szerint a tervezett rendezvénnyel kapcsolatos adatok és előzetes becslések bejelentését írja elő. Ugyanakkor a spontán gyűléseket tervszerűen nem készítik elő szervezők, nincsen előre meghatározott útvonaluk, napirendjük, rendezők stb. „Tehát az Alkotmánybíróság jelen ügyben kifejtett álláspontja szerint a Gytv.-nek az Alkotmány 62. § (1) bekezdésével összhangban lévő értelmezéséből az következik, hogy a Gytv. 1. és 2. §-a

alapján törvényes lehetőség van spontán (nem szervezett) békés gyülekezésekre, amelyeket a 6. § alapján nem lehet előzetesen bejelenteni. A 6. § alapján a bejelentési kötelezettség a közterületen tartandó, szervezett rendezvényekre vonatkozik. Az EJEB is hasonló gyakorlatot követ. [Lásd *Oya Ataman v. Turkey* (Application no. 74552/01, Judgment of 5 December 2006)].

Az AB a 75/2008. (V. 29.) AB határozatban kimondja, hogy a gyülekezési jog – csakúgy, mint a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága – szorosan kapcsolódik a véleménynyilvánítás szabadságához [lásd a 30/1992. (V. 26.) AB határozat]. Gyűlések megszervezésének, megtartásának, az azokon való részvételnek a joga nélkül a nézetek, információk megszerzésének és másokkal való megosztásának, a vélemények közösen történő kialakításának a lehetősége ugyanis aligha volna megvalósítható. Mind az AB, mind az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) töretlen gyakorlata szerint a békés demonstrációk a demokratikus véleménynyilvánítás elengedhetetlen eszközei, amelyek a plurális társadalmak békés és demokratikus közéletének virágzásához nélkülözhetetlenek. Mindebből az következik, hogy „Egy demokratikus társadalom nem választhatja a tiltakozás elnémításának, szükségtelen és aránytalan korlátozásának útját.” (4/2007. (II. 13.) AB határozat, III. 1.)

Legutóbb a 30/2015. (X. 15.) AB határozat erősítette meg a gyülekezési jognak ezt az értelmezését: [25] [...] „A gyülekezések kitüntetett kommunikációs funkciója tehát abban áll, hogy olyan módon tesz lehetővé a közügyek megvitatásába való bekapcsolódást, ami minden más formánál erőteljesebb hangsúlyt tud adni a kifejezett véleménynek. Mindez azt is jelenti, hogy egy békés gyülekezés nem feltétlenül érzelem- vagy indulatmentes rendezvény, éppen ellenkezőleg, annak fogalmi eleme, hogy ideiglenes jelleggel kellemetlenséget idéz elő, ezzel képes ugyanis felhívni a figyelmet a kommunikálni kívánt üzenetre. [...] [26] „A gyülekezések kitüntetett kommunikációs funkciója nem pusztán a véleménynyilvánítás alapjogával hozza szoros összefüggésbe a gyülekezéshez való alapjogot, hanem a közvetlen demokráciával is. A gyülekezések célja ugyanis tipikusan egy kritikus vélemény, egy elégedetlenség kifejezésre juttatása, ami a közvetett demokrácia valamely intézménye által már meghozott, vagy még csak tervbe vett döntések korrekcióját célozza. A kifejtett vélemény tehát mindig a befolyásolás eszközeként jelenik meg a kommunikációs térben.”

Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a demokratikus jogállamokban a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van: nemcsak az egyéni önkifejezés, a személy szabad kibontakozásának és szellemi autonómiájának záloga, hanem egyúttal a demokratikus közvélemény és akaratképzés nélkülözhetetlen forrása is. A véleményszabadság tehát kettős igazolással bír: egyrészt a közéleti viták szabadságát biztosítja (instrumentális igazolás), másrészt pedig az egyéni önkifejezést (konstitutív igazolás). A demokratikus kormányzás és a politikai közélet ugyanis feltételezi a különféle vélemények akadálymentes közlésének, közölhetőségének és ütköztetésének szabadságát. Nem bizonyos gondolatok, vélemények, eszmék vagy értékek, hanem maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvezi az alkotmányos védelmet. Így a véleménynyilvánítás fórumának szabadsága maga hordozza az alkotmányos értéket. [Lásd: 36/1994. (VI. 24.) AB hat.; 34/2004. (IX. 28.) AB határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat].

A demokratikus társadalomban betöltött szerepe miatt a véleménynyilvánítás szabadságán belül a politikai véleménynyilvánítás határai tágabbak, mint más beszédé. „Fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan ítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak. A demokratikus jogállam állami és önkormányzati intézményeinek szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája, – még ha az becsületsértő értékítéletek formájában történik is –, a társadalom tagjainak, az állampolgároknak olyan alapvető alanyi joga, amely a demokrácia lényegi eleme.” [36/1994. (VI. 24.) AB határozat]

A demokratikus jogállam állami és önkormányzati intézményeinek szabad bírálata, működésük, tevékenységük kritikája, – még ha az becsületsértő értékítéletek formájában történik is –, a társadalom tagjainak, az állampolgároknak olyan alapvető alanyi joga, amely a demokrácia lényegi eleme. A hivatalos személyeknek és közszerelőknak adott esetben el kell viselniük a kemény kritikát is: az alkotmányosan nem büntethető véleménynyilvánítás és tényállítás köre esetükben tágabb, mint más személyeknél. [36/1994. (VI. 24.) AB határozat], „Az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint tehát a közügyekre vonatkozó és a közéletben szerepet vállaló személyek és szervezetek tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmet élvez, és így korlátozhatósága szűkebb körben nyerhet alkotmányos igazolást. Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni.” [13/2014. (IV. 18.) AB határozat, 28. bekezdés].

Az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy „a közügyeket vitató szolás minősítése során tehát a szakjogi szabályokkal egyidejűleg és azoktól elválaszthatatlanul, közvetlenül és intenzíven van jelen az alkotmányjog is. Ebből következően pedig a közéleti kérdéseket érintő szolás jogi minősítése egyúttal olyan alapvető jog közvetlen gyakorolhatóságáról is dönt, amelynek forrása az Alaptörvény és az „alkotmányjogi alapjogvédelem nemzetköziesedésének” általános folyamatába illeszkedően az elfogadott nemzetközi emberi jogi egyezmények.” [13/2014. (IV. 18. AB hat., 51. bekezdés]

Álláspontom szerint a gyülekezési jog és a véleménynyilvánítás szabadsága szempontjából is értékelni kell a tényállást, és az ebből fakadó következtetéseknek a szabálysértési jog alkalmazásában is tükröződnie kell.

Az Alaptörvény 28. cikke előírja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. Ez jelen esetben azt a követelményt támasztja a jogalkalmazóval szemben, hogy a Szabstv. rendelkezéseit az **Alaptörvény VIII. és IX. cikkében** deklarált véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alkotmányos követelményekkel összhangban értelmezze.

A spontán rendezvények definíció szerint nem szervezett rendezvények, ezért azok esetében nincs bejelentésre kötelezett/kötelezhető személy. (75/2008. (V. 29.) AB határozat) Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint önmagában a bejelentési kötelezettség nem korlátozza a gyülekezési jog lényegét (Rassemblement Jurassien Unité kontra Svájc, 8191/78. sz. 1979. október 10.), ugyanakkor a be nem jelentett, békés célú és lefolyású tüntetés azonnali rendőrségi feloszlata sérti az Egyezmény 11. cikkében biztosított gyülekezési

szabadságot (Oya Ataman kontra Törökország, 74552/01.) Az EJEB szerint a gyülekezési jog gyakorlása nem tehető függővé attól, hogy a szervező, vagy a demonstrálni kívánók nem tettek eleget a formális bejelentési kötelezettségnek (lásd a Bukta és mások kontra Magyarország ügy, 25691/04 sz. kérelem, ítélet, 2007. július 17., 36. pont.) **Ez azt jelenti, hogy egy békés rendezvény a bejelentés hiánya vagy késedelmes volta miatt nem válik jogellenessé, nem oszlatható fel.** A spontán gyűlés olyan nem szervezett, ennek megfelelően sem szervezőkkel, sem előrelátható programmal, vagy belső struktúrával nem rendelkező rendezvény, amelyet szervező hiányában nem jelentenek be. A szervezettség jelei lehetnek pl. az internetes felhívás, napirend, transzparenszek, technikai elemek, etc., ugyanakkor önmagában az a tény, hogy a résztvevők interneten, telefonon, nem nyilvános csatornákon egyeztetik egymással a tüntetéshez való csatlakozásukat, nem értékelhető úgy, mint ami megalapozza a rendezvény szervezettségét. Jellemzően sokakat érintő, hirtelen bekövetkezett esemény (pl. váratlan politikai esemény) hatására kisebb-nagyobb tömeg jön össze közterületen. Jelen esetben egy már megtartott tüntetés folytatásaként alakult ki egy másik (spontán) rendezvény, amely a korábbi tüntetésen elhangzott vélemények további kifejezésére szolgált, illetve az aktuális eseményekre reagált. A spontán gyülekezés megfelelő indok nélkül történő szankcionálása jogszerűtlen, **értелеmszerűen a tüntetők elleni szabálysértési eljárás is a gyülekezési jog szankcionálását jelenti.**

Az Alkotmánybíróság állapította meg a szólás- és véleménynyilvánítás szabadsága körében hozott alapvető jelentőségű, 30/1992 (V. 26.) számú határozatában, hogy „a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a fentiek szerint nem csupán alapvető alanyi jog, hanem e jog objektív, intézményes oldalának elismerése egyben a közvélemény, mint alapvető politikai intézmény garantálását is jelenti. A szabad véleménynyilvánítás jogának kitüntetett szerepe ugyan nem vezet arra, hogy ez a jog – az élethez vagy az emberi méltósághoz való joghoz hasonlóan – korlátozhatatlan lenne, de mindenképpen azzal jár, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, azaz a véleményszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni. **A vélemény szabadságával szemben mérlegelendő korlátozó törvénynek nagyobb a súlya, ha közvetlenül másik alanyi alapjog érvényesítésére és védelmére szolgál, kisebb, ha ilyen jogokat csakis mögöttesen, valamely „intézmény” közvetítésével véd, s legkisebb, ha csupán valamely elvont érték önmagában a tárgya (pl. a köznyugalom).”**

Az alkotmányjogi panaszt benyújtó álláspontja szerint, amennyiben a Szabstv.-be, ütközne a rendezvény befejezése után tett, kényszerű rendezvény bejelentés (– e-mailben –) az kizárólag egy elvont értéknek lenne tekinthető, ezért az egyes cselekmények megítélésakor ennek megfelelően kell súlyozni a gyülekezési joghoz fűződő alapjoggal szemben.

Semmiképpen nem konkurálhatna az alapjoggal, ha megvalósult volna, akkor sem, a rendezvény befejezése után, rendőri felszólításra elküldött rendezvény bejelentéssel elkövetett szabálysértés.

Az EJEB szerint „mindaddig, amíg a tüntetők nem követnek el erőszakos cselekményeket, az állam szerveinek türelmesnek kell lenniük a békés tiltakozásokkal szemben, különben az Egyezmény 11. cikke által garantált gyülekezési jogot megfosztanák minden lényeges

tartalmától.” (Oya Ataman v. Turkey, no. 74552/01, 2006. december 5., 42.) A résztvevők vonatkozásában ebből a szempontból az a legfontosabb körülmény, hogy a rendezvény békés, erőszakmentes volt.

Azzal, hogy a demonstráció befejezése után, rendőri felszólításra, szükségtelenül, kényszerből bejelentettem a spontán demonstrációt, senkinek nem okoztunk kárt, nem léptünk fel fenyegetően vagy támadóan, és senkit sem kényszerítettünk. A szabálysértési hatóság sem tagadja azt, hogy a spontán rendezvény megtartása nem járt a közlekedés ellehetetlenülésével, vagy, hogy nem járt a bíróságok vagy népképviselői szervek zavartalan működésének súlyos veszélyeztetésével, és nem állítja azt sem, hogy mások jogait és szabadságát aránytalanul sértette volna a rendezvény. Ebből pedig az következik, hogy amint a rendezvénnyel szembesülő kívülálló állampolgárokra, úgy az államra, a hatóságokra nézve is vonatkozik a toleranciának és a türelemnek az a követelménye, ami egy demokratikus társadalomban minden békés rendezvényen részt vevő állampolgárt meg kell, hogy illessen. Az idézett jogelvékből és AB illetve EJEB döntésekből az következik, hogy a szabálysértési hatóságoknak a spontán tüntetés résztvevőit nem szabad eljárás alá vonnia, mert azzal korlátozzák a gyülekezési jog és a véleménynyilvánítás szabadságát.

A fentiek alapján, ha egy békés, Gytv hatálya alá tartozó rendezvény befejezése után 2018.09.18.-án 17:57-kor rendőri felszólításra bejelentem a befejezett spontán tüntetést, azzal nem éltam vissza a gyülekezési joggal, mivel a gyülekezési jog gyakorlását ez a bejelentés már semmiféleképp nem befolyásolta, nem érintette.

Az Alaptörvényi érintettség miatt, ha a hatóság a kötelezően elvégzendő szükségességi, arányossági tesztet elvégezte volna, akkor megállapíthatta volna, hogy cselekményem nem valósít meg olyan megsértett jogot, amely az alapjoggal konkurálna.

A PKKB nem hozta összhangba az alaptörvénnyel a cselekményemre alkalmazott szabálysértési törvényt, úgy ahogyan azt a fentebb idézett AB határozat előírja.

A PKKB a megpanaszolt 6. Szk. 3616/2019/7. számú végzésében nem vitatja a Gytv és az Alaptörvényi érintettséget, ennek ellenére elmulasztja az Alkotmánybíróság által ilyen esetekben kötelezően előírt szigorú Alapjogi Teszt alkalmazását. A szabálysértési eljárást lefolytató PKKB a 6. Szk. 3616/2019/7. számú végzésében nem tudott felmutatni semmilyen alapjoggal konkuráló, általam megsértett jogot.

A 6. Szk. 3616/2019/7. számú bírói döntés az alábbi megjelölt Alaptörvény rendelkezéseivel

„SZABADSÁG

ÉS

FELELŐSSÉG:

I. cikk:

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme

érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„VIII. cikk:

(1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.”

„IX. cikk:

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

„XXIV. cikk:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk:

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

Mellékletek:

-Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. kerületi Hivatala BP/JSTK/00090-4/2020. sz. határozata

-Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.Szk.3616/2019/7. számú végzés

-BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság 0184/1740/2018. szabs. határozata

Tisztelettel:

Budapest, 2020.02.28.

